

for ubemidlede Patienter. Dette Forslag har Udvalget gerne tiltraadt, men det haabes dog, at der, saa store som Statens Bevillinger efterhaanden ere blevne til Lysinstituttet, fra Statens Side udøves en vis Kontrol med, hvorledes disse store Pengemidler anvendes. Jeg skal blot af denne store Bevilling tage Anledning til at minde om, at der eksisterer et Selskab, som kaldes Lupusselskabet, der har virket siden November, 1898 og som ved privat sammenskudte Midler har sørget for 81 Patienter. Selskabet har dels skaffet Pengene ved frivillige Bidrag, dels ved 3 Fester. Det er et overordentlig smukt Arbejde, de Mænd, der staa i Spidsen for denne Virksomhed, have udøvet. Nu ere de ude af Stand til at fortsætte, fordi Udgifterne ere voksede dem over Hovedet. I December 1901 vare Udgifterne kun 94 Kr., men allerede nu i Februar 1902 ere de stegne til 406 Kr. Det skyldes ikke den Omstændighed, at de have antaget ny Patienter, men at mange af dem, som tidligere have været til Kur, komme til Efterkur. Under disse Omstændigheder, da dette Selskab er nødt til at standse sin Virksomhed i alt Fald i en nær Fremtid, kommer denne Bevilling paa 25,000 Kr. jo meget heldig, og der er formentlig heller ingen Tvivl om, at dette Ting vil følge Udvalget i dets Indstilling.

Under Nr. 157 kommer der et Forslag om at bevilge 5,000 Kr. til Afholdelse af Udgifterne ved en Kommission, som skal overveje, hvorvidt og hvorledes man her i Landet bedst skulde indrette en offentlig Akkordinstitution. Man har en saadan Institution i Norge, og fra forskellige Sider er der ytret Ønske om at faa en lignende Institution her i Landet. Hele Spørgsmaalet synes ikke at være af noget overvældende Omfang, men naar den højtærede Justitsminister har ønsket en Kommission nedsat angaaende dette Spørgsmaal, kan det jo der blive saa meget desto grundigere og mere alsidigt behandlet, og Udvalget har derfor fulgt Ministeren i hans Indstilling. — Under Nr. 158 er der opført en Bevilling til Magdalenehjemmet, som nu er flyttet fra Kultusministeriet over til Justitsministeriet. Der foreslaas bevilget 3,000 Kr. som første Del af en 5aarig Bevilling. Vi sætte det som en 5aarig Bevilling for at faa Lejlighed til, naar de 5 Aar ere forløbne, at tage endelig Stilling til Spørgsmaalet om, hvorledes man skal forholde sig over for denne Institution. Desuden har Ministeren foreslaaet ekstra-

ordinært at bevilge 10,000 Kr., som skulde anvendes til at betale en Gæld, Magdalenehjemmet har stiftet til Haandværkerbanken. Men dette har Udvalget ikke fundet Anledning til. Naar Haandværkerbanken har villet give Magdalenehjemmet en Kredit, maa den have set sig for, da den indrømmede Kreditten, og det maa blive Bankens egen Skade, hvis den har indrømmet Kredit til en Debitor, der var usolid. Staten var ikke indblandet i dette Forhold, den Gang Kreditten blev stiftet, og der kan derfor heller ikke paahvile Staten nogen som helst Forpligtelse til at betale denne Gæld. Udvalget foreslaar derfor i et Underændringsforslag, at disse 10,000 Kr. nægtes.

Hermed tror jeg at have gjort Rede for, hvad der foreligger dette Budget vedrørende. Kun maa jeg endnu bemærke, at jeg har gjort mig skyldig i en Fejltagelse. Det er en Trykfejl, naar der staaar under Nr. 42, at det kun er *Fler-tallet under Nr. 19*, der tiltræder Forslaget om Lønningsforhøjelse for Assistenterne i Justitsministeriets Ekspeditionskontorer. Der skulde staa: tiltraadt af *Udvalget*.

Justitsministeren (Alberti): Jeg maa i det hele og store takke Udvalget for den Stilling, det har indtaget til de Ændringsforslag, jeg har stillet. Der kan nok være et enkelt Punkt, hvor jeg ikke er ganske enig med Udvalget, men i det hele og store har jeg kun Anledning til at være veltilfreds. Jeg skal ikke opholde det høje Ting med at gaa de forskellige Ændringsforslag igennem, hvorom den ærede Ordfører har talt; kun om enkelte Punkter skal jeg tillade mig nogle faa Bemærkninger.

Angaaende Bevillingen til Forhøjelse af Medhjælpssummen for Justitsministeriet skal jeg henvise til de Udtalelser, jeg fremsatte under Retsreformens 1ste Behandling her i Tinget med Hensyn til eventuelle Embedsbesættelser. — Hvad angaar Bevillingen til Vadskeripigen i Aarhus, som har faaet sin Haand mortificeret, mente den ærede Ordfører, at det vilde være rigtigt, at Staten ulykkesforsikrede saadanne Funktionærer, som kunde komme i farlige Virksomheder. Det at være i et Vadskeri og faa sin Haand i en Ballie kogende Vand er jo af den Slags Virksomheder, som man ikke paa Forhaand er tilbøjelig til at anse for særlig farlig. Men jeg skal naturligvis tage Spørgsmaalet under Overvejelse og lade undersøge, i hvor stort Omfang der under Justitsministeriet maatte